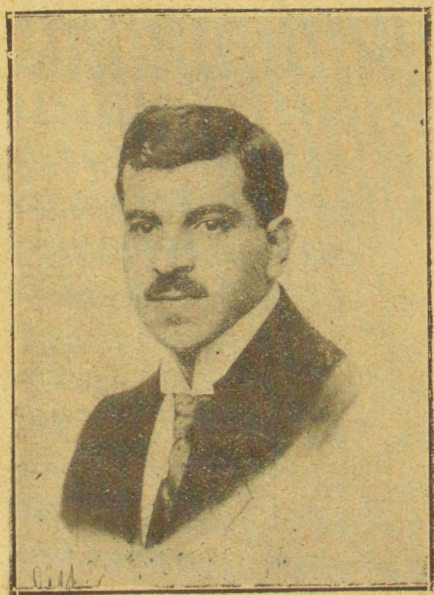

чиновникъ въ министерството на външнитѣ работи, а прѣзъ януарий 1905 г. билъ изпратенъ на служба въ лондонското ни дипломатическо агентство, дѣто освѣнъ занятията си въ агентството слѣдвалъ и политическитѣ науки въ Лондонския университетъ. Слѣдъ двѣ годишно прѣбивание тамъ, отпжтувалъ прѣзъ 1907 г. за Белгия. Въ Брюкселъ постжпилъ въ Новия университетъ, дѣто държалъ изпитъ съ написването на теза и получилъ титлата докторъ по политическитѣ науки. Послѣ се завръща въ България и почва редактирането на в-къ „Велика България“, който сжществувалъ само нѣколко мѣсеца. Повикватъ го наново въ Външното министерство,

Д-ръ Симеонъ Табаковъ

дѣто работилъ до 1909 г. Прѣзъ сжщата година постжпва войникъ въ школата за запасни офицери, но по причина на физически неджгъ — слабостъ на сърдцето — бива освободенъ и наново заема длъжността си въ министерството, което прѣзъ 1910 г. го изпраща въ Римъ секретаръ въ тамошната бълг. легация. Слѣдъ двѣ години го прѣмѣстватъ въ цариградската ни легация, дѣто останалъ на служба до започването на балканската война (1912 г.). Прѣзъ врѣме на войната постжпва въ редоветѣ на войската и заедно съ полка си отива до Чаталджа, дѣто се поболява отъ холера и търпѣлъ голѣми несгоди и лишения. Слѣдъ сключването на мира въ 1913 г. изпратенъ билъ съ други делегати въ странство. Въ 1914 г. го назначаватъ консулъ въ Скопие,